Gabriela Spustová Izakovičová

Narodila sa nám

Dobruľka

Ilustrovala Barbora Figuli

RUAH

Narodila sa nám

Dobruľka

Gabriela Spustová Izakovičová

Narodila sa nám Dobruľka

Ilustrovala Barbora Figuli

Suchá nad Parnou
RUAH, 2019

© Gabriela Spustová Izakovičová, 2019
Ilustrácie© Barbora Figuli, 2019

Gabriela Spustová Izakovičová
Narodila sa nám Dobruľka
Ilustrácie Barbora Figuli

Vydalo vydavateľstvo RUAH,
Suchá nad Parnou, v roku 2019.

ISBN 978-80-89604-55-5

Drobuľka sa čoskoro narodí

V rodinke Mateja a Katarínky sa chystá najväčšia udalosť na svete, na ktorú sa pripravuje celá rodina. Narodí sa im malé dieťatko.

Rodičia preň nachystali všetko potrebné. Zadovážili kočík na vozenie, postieľku na spinkanie, perinku, plienky na prebaľovanie, olejčeky a mastičky, košieľky, čiapočky aj dupačky.

Celá rodina sa na príchod bábätka veľmi teší a už sa nevie dočkať, kedy príde na svet.

Lastovičky v hniezdočku sa už dávno vyliahli z vajíčka a štebocú, keď ich rodičia kŕmia. No s bábätkom to nebude také jednoduché, ako keď sa vyliahnu vtáčiky. Mamička ho nosí pod srdiečkom a pri pôrode jej musia

pomôcť lekári či lekárky a pôrodné asistentky v nemocnici.

Mama Katka nosila svoje dieťatko pod srdiečkom už deväť mesiacov. Kopkalo si tam, plávalo vo svojom maličkom mori a bolo mu tam dobručko. Počúvalo mamičkin tlkot srdca, jej milý hlas, aj hlas ocka, keď sa mu prihováral. Už sa nevedelo dočkať, kedy ich už uvidí.

Dobruľka sa narodila

Dnes sa bábätko rozhodlo, že sa narodí. Prvý raz uvidelo krásne slnečné svetlo. Po prvýkrát sa nadýchlo. Niečie ruky ho na chvíľočku vzdali mamičke. Boli to ruky pána doktora, ktorý pomáhal bábätku narodiť sa. Pocítilo, ako ho ktosi umýva, oblieka, češe a balí do perinky.

„Gratulujem, mamička, narodilo sa vám dievčatko," povedal pán doktor a usmieval sa.

„Aké meno mu dáte?" spýtala sa pôrodná asistentka, ktorá zapisovala, koľko bábätko váži, koľko meria a kedy sa narodilo.

„Bude sa volať Dobruľka," povedala mamička s úsmevom.

„Aká si krásna, Dobruľka," pohladkala mamička bábätko po líčku a ono hneď prestalo plakať.

„Ty si naše krásne dievčatko. Vitaj na svete!"

Ale veď ten hlas už pozná! To je mamičkin hlas! Jej ruka krásne vonia. Je taká mäkká a príjemná.

„Ja som dievčatko? Ja som Dobruľka? To je krásne meno!"

„Vitaj, princezničkа," prihováral sa jej ocko, ktorý držal mamičku za ruku. Boli takí šťastní.

Aj Dobruľka bola veľmi šťastná, no bola už, rovnako ako jej mamička, veľmi, veľmi ustatá. Narodiť sa je vážna a neľahká vec. Teraz je čas spinkať, papkať a rásť.